

Alemko GLUHAK
Zavod za lingvistička istraživanja HAZU
Ante Kovačića 5, HR-10000 Zagreb

BILJEŠKA O SLAVENSKIM RIJEĆIMA NA *X-/*SK-

U članku se daje jedno novo grupiranje praslavenskih riječi koje sadrže usporedne korijene sa *sk-* i *x-*. Za neke se od tih riječi nude nove etimologije i ukazuje na moguće toponomastičke odraze.

U moskovskom praslavenskom rječniku urednika O. N. Trubačeva dano je ukupno 409 rekonstruiranih praslavenskih riječi s početnim *x-*. Pregledaju li se međusobne tvorbene veze tih riječi te njihove etimologije, proizlazi da zapravo nema tako mnogo praslavenskih korijena s početnim *x-* koje je povezano s početnim *sk-* u drugim riječima (možemo reći: koje alternira sa *sk-*) ili koje je povezano možda s nekim drugim suglasnikom – npr., da je poteklo od početnoga *s-*. (Naravno, posebno uz treba spomenuti još i riječi na *š-* koje je rezultat palatalizacije *x-*).

Od tih riječi s početnim *x-* mnogo ih je – po značajkama kako su dane u Trubačevljevu rječniku – zvukoopisnih i ekspresivnih, a dio ih ima ekspresivne prefikse *xa*, *xo*, *xy*, *xθ*, *x-*.

Mnogo je praslavenskih korijena i riječi koji se svode na *zvukoopisnost* i slično: **xa* za smijeh, **xaxati* ‘smijati se’, **xamati* ‘jesti’, **xapati* ‘hvatati’, **xlamati* ‘jesti’, **xlapati* ‘srkati; lamataći’, **xlebatī* ‘srkati’, **xlestati* ‘biti, udarati’, **xlepatis* ‘njihatiti se’, **xlepatis* ‘udarati’, **xlibati* ‘šljapkati’, **xlipati* ‘srkati’, **xl'upati* ‘srkati, šljapkati’, **xl'ustati/*xl'uskati* ‘žvakati, pljeskati, šumiti’ (i **xlystati/*xlyskeati*), **xlopatis* ‘udarati, pljuskati’, **xlipatis* ‘srkati’, **xl'zkati* ‘štucati’, **xoxotati (s)e* ‘hihotati se’, **xopiti (s)e* ‘uhvatiti’, **xqxnati* ‘hunjkati, govoriti u nos’, **xopatis* ‘uhvatiti’, **xrakati/*xračati/*xračiti* ‘hrakati, kašljati’, **xrapatis* ‘frktati’, **xrestatis* ‘hrestati, hrustjeti’ (i **xrostati/*xroskati*), **xripatis* ‘hripati, jako kašljati, teško disati’, **rupatis* ‘hrupati, gristi, hrustjeti’, **xupatis (s)e* ‘kričati, vikati’, **xvžrkati*

‘frcati’, **xəvrliti* ‘baciti’, **xəlpati* ‘srkati, brbljati’ (i **xəlpiti* ‘hupiti, srkati, hvaliti se, napuhavati se’), **xəltati* ‘lutati, šumiti’, **xərkati* ‘hrkati’. – Tu su razne *ekspresivne* riječi kao **xlujati* ‘vijati’ (k tome **xlyděti*, **xlynqti* ‘puhnuti, pljesnuti’), **xlusiti* ‘šaliti se’, **xmara* ‘magla, oblak’ (ukrštanjem **xmura* i **mara*?), **xnuliti* ‘mračiti se, oblačiti se’ (i **xmyliti* ‘plakati; smijati se’), **xuxoriti* (*sę*) ‘oholiti se’, **xuxələ?* ‘smotuljak, čuperak’, **xumylə* ‘gruda’, **xvějati* (*sę*) ‘njihati se, vijati’, **xvistati* ‘udarati, zviždati’ (i **svistati*, **gvizdati*). – Tu su i *ekspresivni prefiksi* – **xa-*: **xa-bbrati*, **xa-xolə* ‘komadići’, **xa-xuliti* ‘propadati, venuti’, **xa-lěpa* ‘ružno vrijeme’, **xa-lizə?* ‘lažac; ulizica’, **xa-mordə* ‘šiblje; smeće, izmet’; **x-*: **xlamə*/**x-lomə* ‘prljavština’, **x-lembə(jb)* ‘slab’; **xo-*: **xo-xolə* ‘čuperak’, **xovězlo* ‘komadić’; **xb-*: **xb-bvətə* ‘habat, habdovina’, **xb-buzə*/**xb-bvəzə*/**xb-bvəza* ‘bazga’, **xy-*: **xy-mordə* ‘šiblje; smeće, izmet’.

Za dio riječi s početnim *x*- daje se tumačenje da se radi o posuđenicama.

Tako se kao posuđenice iz *iranskoga* (ili izvedenice od takvih posuđenica) daju riječi kao **xata* ‘seoska kuća’, **xatərəčə* ‘kućerak, star kućerak’, **xorna* ‘hrana’, **xəmelə* ‘hmelj’, **Xərvat-* ‘Hrvat’. – Kao posuđenice iz *germanskoga* (ili izvedenice od posuđenica) daju se riječi kao **xalupa* ‘bajta, potleušica’, **xlěbə* ‘hljeb, kruh’, **xlěvə* ‘hljiev, staja’, **xorəgy* ‘stijeg, zastava’, **xədogə(jb)* ‘vješt, iskusan’, **xəlmə* ‘hum’, **xəlstə* ‘prosta tkanina’, **xysə*/**xyša*, **xyzə*/**xyža* ‘hiža, kuća’. – Kao posuđenice iz *narodskolatinskoga* daju se riječi kao **xoxl'a* ‘štap; žlica’, **xolča* ‘hlača’. – Kao posuđenice iz *nepoznata izvora* dana je riječ **xrěnə* ‘hren’ (iz nekojega od jezikā sjevernoga Pricrnomořja, konačan izvor vjerojatno tamošnji indoarijski).

Dio slavenskih riječi na *x*- ima to *x* poteklo od indoevropskoga **s*- . Tako je **s[ə]o-* dalo *x u* **xodə*, **xula*. Sklop **sw-* dao je *xv-* u **xvala* te u **xvatati* (s ekspresivnom promjenom *s > x*). – Među takve primjere idu i **xvorə*, **xurə*, **xytati* i dr.

Posebno stoje dva primjera. Prvi je **xmura*, **xmyra* : **smura* – povezuju se s ie. **(s)mour-*. Drugi je **xmyzə* : **smyzə*, što ide od ie. **smeu-ǵ-*, no oba su zapravo od ie. **(s)meu-*, *s pomicnīm s, s mobile*.

Neke od riječi na *x*- imaju rođačke riječi na *sk*- . U ovoj ēu bilješci ukazati na takve skupine riječi i pregrupirati ih u nove grupe.

O praslavenskim riječima s početnim *x*- pisao je V. M. Illič-Svityč u članku »Jedan od izvora početnoga *x*- u praslavenskom«, u časopisu *Voprosy jazykoznanija* 1961, a na tragu radova Th. Siebsa iz 1901, H. Peterssona 1914, G. Ilinskoga 1915–16, A. Brücknera 1923, V. Machka 1938–39. i drugih.

U Illič-Svityčevu članku dane su usporedbe praslavenskih riječi s početnim *x*- kojima odgovaraju riječi na *sk-* u baltijskom i germanskom te u drugim indoeuropskim jezicima. Ukazano je i na usporedno postojanje međusobno povezanih riječi i na početno *x*- i na početno *sk-* u samom praslavenskom, pa je Illič-Svityč spomenuo i to da je A. Brückner došao do pesimističkoga zaključka, da se ne mogu ustanoviti pravila kada se *sk-* čuva, a kada postaje *x-*. No Illič-Svityč ponudio je ipak jedno tumačenje veze početnih *x*- i *sk-*. Ukazano je na to da se u većini slučajeva s početnim *sk-* radi o korijenima s *pomičnim s*, *s mobile*.

Od 21 primjera riječi s početnim *x*- za njih 5 Illič-Svityč daje etimologije koje ukazuju na inojezične usporednice s indoeuropskim početnim *g-*, *gh-* (**xoldъ*, **xovati*, **xvostъ*, **xvlobiti*, **šala*) te za još 5 njih s inojezičnim usporednicama s indoeuropskim početnim *g-*, *gh-*, *sk-*, *k-* (**xorbrъ*, **xqѣtъ*, **xrustъ*, **xudъ*, **šurati*). Preostalih 11 primjera imalo bi inojezične usporednice s indoeuropskim početnim *sk-* (**xabiti*, **xlędnąti*, **xlędъ*, **xrędnąti*, **xrępa*, **xridъ*, **xvala*, **xvoja*, **šetati*, **šbstъ*). – No od tih primjera većina ima danas drugačije, a moglo bi se reći – i uvjerljivije etimologije. Ne treba posezati za *s mobile* koje bi se nakalemljivalo na početak korijena s početnim ie. *g*, *gh* (uostalom, postavlja se pitanje što je onda taj *s*-, čemu služi, je li to prefiks itd.).

Od praslavenskih riječi na početno *x*- (i *š < x*) zapravo se može načiniti nekoliko skupina za koje se može tvrditi da su zajedničkoga postanja, s odnosom *x-* : *sk- : k-*. Evo ih, poređanih po pretpraslavenskim, indoeuropskim korijenima:

1. *(*s*)*kei-* ‘rezati, sjeći, lučiti’. To je u psl. **šbstъ* ‘kolac, motka, štap’ (< **xbstъ* < **ksi[d]-t-*), usp. **cediti*, **cěsta*, **čistъ* itd., u čemu je **kei-d-*.

Ovamo ide i **širokъ* (< **xir-* < pretpsl. **kseir-*) sa **ščirъ* ‘otvoren, čist’ (**skeir-*; je li to u hidronimu srp. Štira, za potok koji teče kroz Loznicu u Srbiji, ili je taj potamonim povezan s nazivom za biljku *štir*) i **čirъ* ‘čist’ (č. čirý, slč. číry; **keir-*) – dakle imamo *(*s*)*kei-r-*.

2. *(*s*)*kel-* ‘rascijepiti’. To je u psl. **xol-* u **oxolъ* i dr., u **xala*, **xalъ*, **xaloga*, **xalati*, **xalēti* itd. te u **skala*, za oštro kamenje (**skol-*). (No tumači se i kao **ks-o-l-*, sa **ks-* ‘grepsti’ od ie. **kes-*)

**xoliti*, **xol'evъ*, **xolxoliti*, **xolkъ*, **xolodъje*, **xolpъ*, **xolstъ*, **xolujъ* itd. I tu se može raditi o ie. *(*s*)*kel-* ‘rascijepiti’.

**xlebъ* (za ‘ustava, brana; blato’ i sl., što je npr. u hrv. *Hlebine*, ime selja) povezuje se s lit. *sklembti* ‘okliznuti se’, *sklēsti* isto. – **xlędnąti*, **xłeda*, **xłodъ* (za ‘slabiti, topiti se’ i sl.) povezuje se s lit. *sklēsti*, *sklendžiu*. – Dakle imamo predbsl. **sklen-*, u čemu bi se moglo vidjeti **skl-en-/skle-n-*, s istim korijenom *(*s*)*kel-* ‘rascijepiti’.

*šala/*šalъ/*šalb (< *xěl- < *skēl-), za značenje usp. slično *dobro mu je odrezao* (v. npr. u Gluhak), ili *bridak humor* i sl.. – Možemo li neko od *reznih* značenja vidjeti u toponimu kao što je hrv. *Šalovec* (selo zapadno od Svetoga Ivana Zeline), sln. *Šalovci* (selo kod Središća ob Dravi)?

Ovamo bi, zbog litavskih značenja, išlo i *xъlzati ('klizati se' i sl.), što je povezano sa *skъlz- 'klizak' (rus. скользкий itd.) i *kъlz- (ukr. кóвзъкий itd.) i sl., sa *(s)kel-.

3. *(s)kel- 'topao, vruć'. Zbog sklopa *goldъ i xoldъ (u ruskom *голод* и *холод*) O. N. Trubačev pomišlja na ekspresivnu promjenu *xold- < *gold-, s ie. *gel- 'hladan' (za razliku od *gold- s ie. *gʷel- koje je npr. u lit. *gélти* 'boljeti, jako boljeti, probadati, bosti', *gilti* 'razboljeti se' itd.). – O. N. Trubačev ukazao je u ЭССЯ na to da bi u slučaju veze s lit. šáltas 'hladan' (< ie. *kolətos, to je i u avest. *sarəta-* itd.) u praslavenskom bilo *soltъ ili možda *soldъ, a u slučaju veze s germ. *kaldaz (< ie. *goldho-) u praslavenskom bi bilo *goldъ, a to bi onda bilo izvor za *gold- → *xold-. – Mislim da se ipak može pomišljati na vezu s ie. *kolətos, točnije, predriječ bi bila *sk'dətos, sa *sk'olə od starijega ie. *sk'elH-. Za to polazno može biti *sk'el- (-H- bilo bi proširenje), a mislim da se takav korijen u indoevropskom može naći. Dan je kao *(s)kel- 'osušiti, sušiti' (Pokorny 927), s odrazima *skel- (npr. grč. *skéllō* 'isušim, osušim', *skeletós* 'isušen, suh; isušeno tijelo; kostur; mumija', *sklērós* 'usahnuo, suh, tvrd'; germ. *skal- u šv. *skäll* 'mršav, tanak, bljutav', donjonjem. *schal* 'suh', nj. *schal* 'neslan; mutan, nejasan', srengl. *schalowe* 'neslan, slab, plitak', engl. *shallow* 'plitak', srengl. *scho(o)ld*, engl. *shoal* 'plitak'), *kel- (stnord. *hall-æri* 'nerodica', srvnj. *hel, hell* 'slab', *hellec* 'umoran', donjonjem. *hal* 'suh, mršav' itd.; još latv. *kālss* 'mršav, suh', *kālst*, *kālstu* 'osušiti se, usahnuti', *kāltēt* 'sušiti'). Za taj *(s)kel- 'osušiti, sušiti' bilo bi, zbog veze s *k'el-, točnije da se rekonstruira kao *(s)kel- (tome "kentumski" latvij-ski primjeri nisu smetnja). Zato mislim da bismo ovdje mogli imati indoevropsko *(s)kel- 'topao, vruć' (i 'mrznuti, hladan' ← 'opržen hladnoćom'). Tako bi bilo pl. *xoldъ < ie. *skolədos, usp. germ. *skaldaz. Dosad se govorilo sâmo o ie. *kel- 'topao, vruć; hladan', što je još npr. u latv. *salna*, hrv. *slana*.

4. *(s)kem- 'stiskati, držati'. To je u pl. *xomékъ, *xoméstorъ. Za *xom- pret-postavlja O. N. Trubačev u ЭССЯ da se radi o korijenu povezanom sa *skomiti 'stiskati', zbog hrčkovi "vrecica" na obrazima. Ako je tu neko indoevropsko *skem- 'držati', možda bi se moglo pomišljati na vezu sa stind. *skambhāḥ* 'potporanj, stup', avest. *fraskəmbō* isto, lat. *scamnum* 'klupa, podnožje', *scamellum*, *scabellum* (sa sekundarnim *b*?) 'klupica'. Postoji i proširenje ie. *kem- 'stisnuti,

zbiti' (koje je u psl. **komъ* itd.). Mislim da bi se moralo pomisljati na ie. **(s)kem-* 'stiskati, držati', za što se u ЭССЯ pretpostavlja da je i u **xomotъ/*xomotь*.

5. **(s)kēp-*, **(s)kōp-*, **(s)kēbh-*, **(s)kōbh-*, **(s)kābh-* itd., 'nečim oštrom rezati' i sl. To je u psl. **xabati* (*sę*), **xaba* itd. te u **skopiti*, **ščapъ* itd. U ЭССЯ daje se mogućnost veze (ekspresivne?) s **xapati*, **gabati*, **capati*, ali kaže da se može dopustiti tvorba od nesačuvana **xabti* ili **xobti*, jer su sačuvane neke riječi i s **xob-* (**xobotъ*, **xobъnъ*). »Dalje se rekonstruira ie. **ksābhō*, iter[ativ] od **(s)ksābhō* usp. stisl. *skemma* 'povređivati, oštećivati'«, k čemu ide i lit. *skōbtī* 'grepsti, izrezivati, dubiti', *skobti* 'ukiseliti se'. Pretpostavlja se ie. **skebh-*.

6. **(s)ker-* 'rezati'. Ovamo ide više gniazda.

**xarati*, **xarobylyje?*, **xaropqditi* (*sę*), **xarъ(jb)* itd. O. S. Mešničuk na jednom mjestu (Movožnavstvo 1969) ima da bi to bilo od **ksa-*, pa bi trebalo razmišljati o **skor-*, tj. o pretpraslavenskom **skōr-*. Ipak, nameće se mogućnost veze s ie. **(s)ker-* 'rezati'.

**xormъ*. U tome je **skor-mo-*, a **sker-* 'rezati' i sl. dobro odgovara starijem značenju praslavenske riječi: 'krov, nadstrešnica na stupovima'. Srodne su riječi npr. germ. **skermaz*, **skermiz* (nj. *Schirm* 'štit, zaštita, zaslon') te ie. **ker-mn* (stind. *cármán* 'koža, kora' itd.). U hrvatskom postoji značenje, osim 'hram', kao 'kuća, osobito velika, dvor'; tu je i čak. (Krk) *hrāmac* 'stan pastirski na vlastelin-skom imanju'. U nekih starijih čakavskih pisaca postoji i riječ *hran* 'hram', koja se u AR tumači *hran* < *hram* kao »što se u čakavaca *m* na kraju riječi izgovara kao *n*«, no to je nedovoljno uvjerljivo tumačenje (jer se ta pojava ne tiče takva položaja). Zato bi *hran* moglo biti od **xornъ*, dakle riječ usporedna sljedećoj.

**xorna*. Obično se za tu praslavensku riječ smatra da je drevna slavenska posuđenica iz iranskoga, usp. avest. *x̌arəna-* 'jelo, piće'. Međutim, čini mi se da se riječ dâ lijepo protumačiti i onako kako ju je već pokušao protumačiti S. Mladenov – kao prepsl. **ksor-nā*, tj. s indoevropskim korijenom **(s)ker-* 'rezati'. Dakle **skor-nā* značilo bi 'narezana', kao što je npr. *kŕma* (danasa 'hrana za stoku', u psl. 'hrana') < **kъrma* < **(s)kr-mn-ā* 'narezana', od istoga korijena **(s)ker-* 'rezati'.

**xorъ(jb)*, **xorbrъ(jb)*, **xorpavъ* (: **skropavъ*), **xorstivъ* (: **korstavъ*, **korsta*), **xromъ* (: **skromъ*, **skromъnъ*), **xrěli* (: **skrěla*, ali usp. u br. 7), **xrě-(d)nъ* (: *kъrnъ*) itd. – sve je značenjem izvodivo od **(s)ker-* 'rezati'. – Bi li se ovamo mogli dodati i toponimi, kao npr. za potok u Turopolju *Hrameznik* 1279, *HRanechnak* 1365, ili za pritok Čemernice (koja utječe u Glinu) *Haranichnik* 1249, *Haranichkaknea* 1358? Zanimljivo je i ime *Horoustouch* 1256, za dolinu uz potok koji se danas zove *Rastovac* (< **Horustovac* ??; utječe u Garešnicu).

**xribъ*, **xribъtъ*, **xribъtъ* povezuje se u ЭССЯ s nesačuvanim glagolom **xrebiti* (: **skrebiti*, što je sačuvano) i sačuvanim **xrobati* (: **skrobati*). To je ie. *(s)*kre-b(h)-* za ‘oštar’ i sl., od ie. *(s)*ker-* ‘rezati’. – Ovamo bi išlo i **xribъ*- što može biti u *Hrbina*, ime za planinu istočno od Glamoča (također tamo i ime sela *Hrbine*).

**xridъ* povezano je preko nesačuvana **skridъ* s got. *dis-skreitan* ‘poderati, potrgati’, nj. dijal. *schreißen*, bavar. *schritzen* isto, a sadrži ie. **skrei-d-* od **skrei-*, od korijena *(s)*ker-* ‘rezati’.

**xъrdati* povezano je sa **skъrditi*, **skorditi* (a onda dalje npr. s engl. *short ‘kratak’*, *shirt ‘košulja’*, njem. *Schurz ‘pregača’* < germ. **skurt-*, lit. *skeisti* ‘(svinju) klati’, *skardýti* ‘sjeći, krupno mljeti’ itd.), što je ie. *(s)*ker-d-* od korijena *(s)*ker-* ‘rezati’.

**xрѣда* (stč. *chřieda*, *chředa* ‘neka bolest’), **xрѣдьна*, **xрѣдѣти* (r. *хрядеть* ‘slabiti, mršaviti, hiriti’) – postoje usporednice kao stvnj. *scrintan* ‘žderati’, lit. *skrѣsti* ‘pokriti se koricom; habati se’ itd. Mislim da se može raditi upravo o **skren-d-*, sa **skren-* u kojem je **skr-* od *(s)*ker-* ‘rezati’.

**xрѣпа* ‘nešto naborano, smežurano’ (rus. dijal. *xряна* ‘vrhnje lišće zeljne glavice; zeljni kocen; stara baba’), usporeduje se sa srnj. *schrimpfen* ‘naborati se, smežurati se’ itd. (primjer jest u Illič-Svityča, ali ga nema u ЭССЯ). To bi bilo pretpsl. **skremp-*, vjerojatno s ekspresivnim *-m-*.

Ovamo ide i **skerb-* u psl. **xъrbъ*/**xъrbа*/**xъrpa*, **xъrbelъ/b* (za razne hrapiave, škrbave stvari) povezano je sa **skъrb-* (u hrv. *skrb* itd.), **šcъrb-* (u hrv. *škrba*, *šcrba* itd.).

7. *(s)*ker-* ‘okretati, vrtjeti, savijati’. To je u psl. **xrѣtiti* (za ‘naduti se; širiti krila’ i sl.), što se izvodi od pretpsl. **skroi-t-*, a korijen **skrei-* jest i u **kridlo*. Tu je (iako se uspoređuje i sa **sker-* ‘rezati’, v. u br. 6) još i **xrѣli* mn. (bug. *xrelè* ‘škgre’, hrv. dijal. *hrelđ* itd.; ovamo imena kao hrv. *Hrělja*, *Rělja* te odgovarajuća prezimena) prema **krѣla*, mn. **kreli* (hrv. *krѣlja*, *krѣlje* ‘škrge’, sln. *krelje* mn. pogrdno ‘noge’, slovin. *křel* ‘kralješnica; peraja’) itd., **skrѣga* (hrv. *škrge*) itd. Tu je ie. *(s)*kr-ei-* ‘kriv, savijen’ te ‘vrtjeti, savijati’, od *(s)*ker-*.

8. **skѣt-* ‘škakati’. To je s infigiranim *-n-* (**sk-e-n-t-*) u psl. **šetati*.

9. *(s)*keuə-* ‘gledati’. To je u psl. **xovati* (*se*) (za ‘promatrati, paziti’ i sl.), što odgovara nesačuvanu **skovati* ‘promatrati pažljivo’, kako možemo pročitati u ЭССЯ. Ie. **keuə-* jest u psl. **čuti*.

10. **skeu(ə)-* ‘rezati, grepsti’ (→ ‘oštetiti’, ‘slabiti, biti slab’).

PSL. **xudъ(jь)* izvodi se od pretpsl. **ksoudo-* i uspoređuje sa stind. *kṣudráh* ‘malen, sitan, nizak, loš, ružan’, *kṣudhā* ‘glad’, lit. *skaudūs* ‘boležljiv, slabunjav’

itd. Mislim da bi se to moglo povezati, preko **skou-*, s indoевropskim korijenom **(s)kēu-* ‘rezati, grepsti’ (npr. stind. *skāuti*, *skunāti*, *skunóti* ‘smeta, njuška, čačka’, grč. *skýros* ‘krhotina kamena’, stnord. *skora* ‘rezati, brojiti’ itd.; lit. *kiáuras* ‘popola’, od ‘šupalj’, *kiauraĩ* ‘kroz’ itd.), za koji postoji i **skeu-t-*: srir. *scoth* ‘oštrica’, itd. – Dakle to bi bilo ie. **(s)keu-d-* (**(s)kēu-d-*). Bi li se to dalo povezati još i s ie. **skeud-* ‘srđit’ (Pokorný 955; dakle sa značenjskim razvojem sličnim hrv. *naoštren*) i **keuəd-*, **kaǔd-* ‘vikati, derati se’ (Pokorný 595)?

11. **(s)k'eu(ə)-/*skeiw-* ‘bodlja, trn’. Psl. **xvoja*, **xujb*, **xava* riječi su koje sadrže pretpsl. **skwoi-*, *skouj-*, *skōw[j] -*, od korijena **skwei(ə)-* ‘bodlja, trn’ (usp. alb. *hu* ‘kolac, motka’, lit. *skujà* ‘iglica’ itd.). – Čini mi se da bi se s tim **skwei(ə)-* moglo povezati ie. **keub-* ‘trn, trnovit grm?’ (stsas. *hiopo* ‘trnovit grm’, stvnj. *hiuso* isto, stsas. *hiopo*, nizoz. *joop*, stengl. *héopa*, *héope*, *híope*, engl. *hip* ‘šipak’, prus. *kaāubri* ‘trn’, Pokorný 595), ako je to **keu-b-*. Mislim da bi u tom bi slučaju polazno bilo predie. **(s)kuejH-/*(s)kieuH-*; **(s)kuejH- > ie.* **skwei(ə)-(/*skʷei(ə)-)*, **(s)kieuH- > ie.* **(s)keu(ə)-(/*skeiw-?)*.

12. **skēt-?*, u psl. **xatra* (za ‘slab, star’ i sl., u č. *chatra* ‘klatež, ološ’, *chatrny* ‘slab, nemoćan’ itd.), što se povezuje sa **skatra*, a to s lit. *skētrioti*, *skētrioti* ‘raširiti ruke’.

13. **(s)keu(ə)-* ‘savijati’. To je u psl. **xula*, **xuliti* (‘savijati se’: hrv. *huliti se* i dr.), **xyl'b(j)b*, **xyliti (s)e*, **xyl'ati (s)e* itd., za što postoje usporednice sa *sk-* (usp. u hrvatskom *hiljav* : *škiljav*, sa sekundarnim *šk* ← *sk*) – dakle **skeu-l-*. Mislim da je to upravo u **keu-* ‘savijati’ (Pokorný 588–592, gdje se ukazuje i na mogućnost veze sa **(s)keu(ə)-* ‘pokriti, zastrijeti’, 951–3; vidi niže, br. 15).

U tu bi se skupinu vjerojatno moglo dodati **šurati* ‘kretati se nespretno’, što se usporeduje s lat. *scaurus* ‘koji ima kvrgave gležnje ili ravna stopala’, grč. *skaūros*; to bi onda bilo **skeu-r-*.

14. **skeu-b(h)-* ‘bacati, gađati, gurati’ u psl. **xybati*, **xyba*, **xybъ*, **xyma* itd., što ima usporednice kao **skub(a)tī* ‘čupati, trgati’ itd., od pretpsl. **skūb-* < ie. **skeu-b(h)-*.

15. **(s)keu(ə)-* ‘pokriti, zastrijeti’ u psl. **xyniti*, **xyna* itd. (pretpsl. **skū-n-*); v. gore, br. 13.

Ovdje treba reći da je neke od tih te neke druge slavenske i ine riječi A. S. Mel’ničuk (1968) tumačio od indoevropskoga korijena **kes-* ‘grepsti, česati’.

Osnovno što se za te primjere može reći jest to da se u većini slučajeva zaista radi o indoevropskim korijenima s *pomičnim s*, *s mobile*. Međutim, na vremenjskoj skali od indoevropskoga jezičnoga vremena do praslavenskoga, ne može se

uočiti nikakva zakonitost: od istoga indoевropskoga korijena mogu u praslavenskom postojati dva ili čak i tri odraza, sa *x-*, *sk-*, *k-*. Općenito je to veoma nejasno područje (usp. npr. u Vaillant 1950:28–32, 84–5, Bernštejn 1961:164–5, Ivšić 1970:148, Lamprecht 1987:31, Carlton 1991:96). Th. Siebs dao je pravilo koje u slavenskom slučaju daje ovo: ie. *s + k*, *s + kh*, *s + g* = *s + k*, *s + gh* = *s + kh* > sl. *sk-*. Po V. M. Illič-Svityču to bi trebalo promjeniti u ovo:

ie. *s + k-* > stind. *sk-*, grč. *sk-*, germ. *sk-*, balt. *sk-*, slav. *sk-*,

ie. *s + g-* > stind. *sk-*, grč. *sk-*, germ. *sk-*, balt. *sk-*, slav. *x-*,

ie. *s + gh-* > stind. *skh-*, grč. *skh-*, germ. *sk-*, balt. *sk-*, slav. *x-*.

Međutim, to pravilo ipak ne drži jer eto – u skupinama navedenima u ovom članku nema ni jedne s ie. *sg-*, *sgh-*, a Illič-Svityč objašnjavao ih je upravo tim počecima: **xoldъ* (br. 3), **xorbrъ* (6), **xovati* (9), **xudъ* (10), **šala* (2), **šurati* (13), **xrustъ* i **xъlbiti* u ЭССЯ tumače se kao riječi onomatopejskih korijena, a **xvostъ* dovodi se tamo u vezu s ekspresivnim riječima na **xva-*, **xvo-*, **xu-*, **xy-* sa značenjem ‘hvataći’ i sličima, a **xotѣti*, **xъtѣti*.

Podataka je zasad premalo. Treba li odgovore na moguća pitanja tražiti u jezičnom vremenu između praslavenskoga i indoевropskoga, ili u jezičnom vremenu prije indoevropskoga – možda će pokazati neko buduće vrijeme. A možda i ne.*

* Možda treba pogledati i u jezično vrijeme dublje od "klasičnoga" indoevropskoga, negdje između toga vremena i nostratičkoga, a vjerojatno bliže indoevropskom. Na nostratičkoj razini indoevropsko *sk'* na početku korijena tumači se kao nasljedak nostratičkih *c*, *č*, *č̄*, *č̄̄*. Ako je u nostratičkom korijenu *j* (te *l'*, *r'*), onda će u indoevropskom biti (*s)k'*, dakle i *sk'* i *k'* (a čini se da se to može dogadati i u slučaju kada je u nostratičkom korijenu *ü*). Neki od navedenih indoevropskih korijena imaju upravo takve svoje pretke u nostratičkom.

LITERATURA

- Бернштейн, С. Б. 1961. *Очерк сравнительной грамматики славянских языков*. Москва : Издательство Академии наук СССР.
- Carlton, Terence R. 1991. *Introduction to the phonological history of the Slavic languages*. Columbus : Slavica Publishers, Inc.
- Этимологический словарь славянских языков. Праславянский лексический фонд. Выпуск 8 (*xa – *јуыlgа). Под редакцией О. Н. Трубачева. Москва : Издательство »Наука«, 1981.
- Gluhak, Alemko. 1993. *Hrvatski etimološki rječnik*. Zagreb : August Cesarec. (Biblioteka Vocabula)
- Илиич-Свитыч, Владислав М. 1961. Один из источников начального *x*- в праславянском (поправка к »закону Зибса«). *Вопросы языкоznания* 1961/4: 93–8.
- Ivšić, Stjepan. 1970. *Slavenska poredbena gramatika*. Zagreb : Izdavačko poduzeće »Školska knjiga«.
- Lamprecht, Arnošt. 1987. *Praslovanština*. Brno : Univerzita J. E. Purkyně.
- Мельничук, А. С. 1968. Корень *kes- и его разновидности в лексике славянских языков. У zb. *Этимология* 1966, 194–240.
- Pokorny, Julius. 1959. *Indogermanisches etymologisches Wörterbuch*. Bern und München : Francke Verlag.
- Трубачев, О. Н. 1977. Славянские и балтийские этимологии. У zb. *Этимология* 1975, 3–12. (о *xлѣbъ 4–10)
- Vaillant, André. 1950. *Grammaire comparée des langues slaves*. Tome I: Phonétique. Lyon, Paris : IAC. (Collection »Les langues du monde«)

THE NOTE ON SLAVIC WORDS ON *X- /*SK-

Summary

The author discusses the relation between initial *x- and *sk in Proto-Slavic. Some new or renewed etymologies are given. It seems that some roots have traces in toponymy.